Lieta Nr.42833409
(A00637-10/32)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2010.gada 9.septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicēju: *O.E.* un sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk - SIA) „Stiga RM" pilnvarotajai pārstāvei *I.R.*,
atbildētāja - Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes - Autotransporta inspekcijas pilnvarotajai pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *O.E.*, personas kods */personas kods/*, (turpmāk – pieteicējs) pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.97 atcelšanu, un, pamatojoties uz SIA „Stiga RM", reģistrācijas Nr.40003194846, (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 20.maija lēmuma Nr.99 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 17.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemts pieteicēja pieteikums par Autotransporta inspekcijas (turpmāk – atbildētājs) 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.97 (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums Nr.97) atcelšanu.

2009.gada 25.jūnijā pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta *(lietas 1.sējuma 2.lapa).*

2009.gada 25.jūnijā tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par atbildētāja 2009.gada 20.maija lēmuma Nr.99 (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums Nr.99) atcelšanu.

Ar tiesneses 2009.gada 29.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta *(lietas2.sējuma 2.lapa).*

2010.gada 3.jūnijā lietas apvienotas vienā tiesvedībā, piešķirot apvienotajai lietai Nr.A42833409 *(lietas 1.sējuma 76.lapa)*.

[2] 2009.gada 26.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA412641 (turpmāk – protokols Nr.BA412641) par to, ka tajā pašā dienā ap plkst. 11:15 pieteicējs vadīja pieteicējai piederošo transportlīdzekli SCANIA R480, ar valsts reģistrācijas numuru (turpmāk - v/n) */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi v/n */reģistrācijas numurs/*, veicot iekšzemes braucienu bez kravas. Pārbaudes veicējiem uzrādīta licences kartīte kravu komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā, sērija KV Nr.388939, norādīts maršruts Krāslava - Dunava. Pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulas (EK) Nr.561/2006 (turpmāk - Regula Nr.561/2006) 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, pieteicējs neizmanto darba un atpūtas reģistrācijas kontrolierīci. Uzrādīts pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku kalendārajā nedēļā no 23.02.2009.-01.03.2009., kā transportlīdzekļa bāzes vieta norādīta Aizkraukles rajona Skrīveru zemkopības institūta degvielas uzpildes stacija (turpmāk – DUS) „Virši"; attālums no transportlīdzekļa bāzes vietas līdz Krāslavai pārsniedz 100 km. Pārbaudē konstatēts, ka pieteicējs neizmantoja un nevarēja uzrādīt vadītāja karti.

Protokolā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, 26.panta ceturto daļu un 1985.gada 20.decembra Eiropas Padomes Regulas (EEK) Nr.3821/85 „Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk - Regula Nr.3821/85) 15.panta trešo un septīto daļu, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 24.aprīļa noteikumu Nr.279 „Noteikumi par izņēmumiem, kad nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu (EK) Nr.561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr.3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr.2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85" (turpmāk – Noteikumi Nr.279) 2. un 6.2.punktu, un tādējādi izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[38] panta 10.daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu *(lietas 1.sējuma 9., 37. lapa)*.

Protokolam pievienots kravu pārvadājumu kontroles akts Nr.105122, kurā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs nelieto vadītāja karti *(lietas 1.sējuma 38.lapa).*

Pieteicējs paskaidrojis, ka nepārzina Latgales reģionu, tādēļ sajaucis bāzes vietu un Jēkabpils vietā ierakstījis Skrīveru DUS *(lietas 1.sējuma 10.lapa)*.

[3] 2009.gada 26.februārī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA412642 (turpmāk – protokols Nr.BA412642) par to, ka tajā pašā dienā ap plkst. 11:15 pieteicējs vadīja pieteicējai piederošo transportlīdzekli SCANIA R480, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi v/n */reģistrācijas numurs/*, veicot iekšzemes braucienu bez kravas (uzrādīta licences kartīte kravu komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā, sērija KV Nr.388939) pa maršrutu Krāslava – Dunava. Veicot pārbaudi */adrese/*, konstatēts, ka pieteicējs, pamatojoties uz Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, neizmanto darba un atpūtas reģistrācijas kontrolierīci, bet uzrādīja pārskatu par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku kalendārajā nedēļā no 23.02.2009.-01.03.2009; kā transportlīdzekļa bāzes vieta norādīta Aizkraukles rajona Skrīveru zemkopības institūta DUS „Virši", no kuras attālums līdz Krāslavai pārsniedz 100 km. Pārbaudē konstatēts, ka pieteicējs neizmantoja un nevarēja uzrādīt vadītāja karti. Konstatēts, ka pieteicēja devusi norādījumus, neievērojot Regulas Nr.3821/85 un Regulas Nr.561/2006 prasības, ka transportlīdzekļa vadītājam ir jāizmanto vadītāja karte.

Protokolā norādīts, ka pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta otro un trešo daļu, 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, 26.panta ceturto daļu un Regulas Nr.3821/85 15.panta trešo un septīto daļu, kā arī Noteikumu Nr.279 2. un 6.2.punktu, Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk – Noteikumi Nr.474) 15.punktu, tādējādi izdarījusi LAPK 149.[38] panta 10.daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu *(lietas 2.sējuma 39.lapa)*. Protokolam pievienots kravu pārvadājumu kontroles akts Nr.105122, kurā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs nelieto vadītāja karti *(lietas 2.sējuma 40.lapa).*

[4] 2009.gada 11.martā pieteicējs vērsies iestādē ar rakstveida paskaidrojumu par protokolu Nr.BA412641 *(lietas 1.sējuma 44.-45.lapa)* norādot šādus argumentus:

[4.1] SIA „Stiga RM" ir mežsaimniecības uzņēmums, kas Latvijas Republikas teritorijā pārvadā kokmateriālus 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, tādēļ saskaņā ar Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punktu, 3.panta otro punktu, Noteikumu Nr.279 2.punktu un Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu transportlīdzekli nebija jāaprīko ar uzskaites reģistrācijas kontrolierīci. Inspektoriem tika uzrādīti visi nepieciešamie dokumenti.

[4.2] Cilvēciskas neuzmanības dēļ pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku kalendārajā nedēļā kā bāzes vieta norādīta DUS Skrīveros, bija jānorāda DUS Jēkabpilī. Līdz ar to brauciens veikts 100 km attālumā no bāzes vietas.

[4.3] Nepamatoti piemērots Noteikumu Nr.279 6.2.punkts, jo inspektoriem tika uzrādīts pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku kalendārajā nedēļā.

[5] 2009.gada 11.martā pieteicēja vērsusies iestādē ar rakstveida paskaidrojumu par protokolu Nr.BA412642 *(lietas 2.sējuma 47.-48.lapa)*, kurš balstīts uz tādiem pašiem argumentiem, kā pieteicēja sniegtais paskaidrojums *(sk. šā sprieduma 4.punktu)*. Papildus norādīts, ka protokols nepamatoti sastādīts bez pieteicējas pilnvarotā pārstāvja klātbūtnes, pārkāpjot LAPK 238.[1] pantā noteikto. Šādā situācijā bija pamats pieņemt lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā. Protokolā nav norādīti apstākļi, kuru dēļ protokolu būtu nepieciešams sastādīt bez pieteicējas pārstāvja klātbūtnes. Pieteicējas ieskatā, pārkāptas arī LAPK 249.panta otrās daļas prasības.

[6] 2009.gada 20.martā izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts lēmums Nr.11E/BA412641 (turpmāk – sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412641) par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības par Regulas Nr.3821/85 15.panta 7.punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[38] panta 10.daļā; pieteicējam piemērots naudas sods Ls 50,00 (piecdesmit latu) apmērā. Atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi nav konstatēti *(lietas 1.sējuma 27.-28.lapa)*.

[7] 2009.gada 25.martā izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts lēmums Nr.11J/BA412642 (turpmāk – sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412642) par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības par Regulas Nr.561/2006 10.panta 3.punkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[38] panta 10.daļā; pieteicējai piemērots naudas sods Ls 50,00 (piecdesmit latu) apmērā. Atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi nav konstatēti *(lietas 2.sējuma 49.lapa)*.

[8] 2009.gada 20.aprīlī pieteicējs apstrīdēja *(lietas 1.sējuma 47.-48.lapa)* sākotnējo lēmumu Nr.11J/BA412641 un papildus paskaidrojumos sniegtajiem argumentiem *(sk. šā sprieduma 4.punktu)* norādīja tālāk minētos argumentus.

[8.1] Sākotnējais lēmums bija jāpieņem 2009.gada 11.martā, kad bija noteikta lietas izskatīšana, nevis 2009.gada 20.martā. Neizskatot lietu 2009.gada 11.martā, tika pārkāptas pieteicēja tiesības piedalīties lietas izskatīšanā. Tas, ka pieteicējs iestādes noteiktajā datumā nevarēja ierasties uz lietas izskatīšanu, nenozīmē, ka iestāde patvaļīgi var pārcelt lietas izskatīšanu uz citu datumu un nepaziņot par to pieteicējam.

[8.2] Sākotnējā lēmumā nav sniegts lietas apstākļu izvērtējums attiecībā uz paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem. Iestādei nav tiesiska pamata sākotnējā lēmumā atsaukties uz Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektora skaidrojumu par to, kas būtu uzskatāma par transportlīdzekļa bāzes vietu, jo skaidrojums nav publiski pieejams. Attiecībā uz transportlīdzekļa bāzes vietu regulējums ietverts Ministru kabineta noteikumos.

[9] 2009.gada 20.aprīlī pieteicēja apstrīdēja sākotnējo lēmumu Nr.11J/BA412642 *(lietas 2.sējuma 51.-53.lapa)*, norādot tādus pašus argumentus kā pieteicējs.

[10] 2009.gadā 14.maijā pieņemts pārsūdzētais Lēmums Nr.97, ar kuru sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412641 atstāts negrozīts, bet pieteicēja sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētajā Lēmumā Nr.97 *(lietas 1.sējuma 29.-32.lapa)* norādīti šādi apsvērumi:

[10.1] Atbilstoši LAPK 37.panta pirmajai daļai, ir ievērots soda uzlikšanas termiņš, tāpēc sākotnējā lēmuma atcelšanai nav pamata.

[10.2] Par mežsaimniecības uzņēmumu (meža apsaimniekotāju) Regulas Nr.561/2006 izpratnē atzīstams tas meža īpašnieks, kas veic meža apsaimniekošanas

ciklu personīgi. Izskatāmajā gadījumā veikts iekšzemes kravas komercpārvadājums, uz kuru Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā minētais izņēmums (turpmāk arī – Izņēmums) nav attiecināms un tādēļ bija jālieto tahogrāfs.

[10.3] Saskaņā ar Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr. 3821/85 „par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" 15.panta septītā punkta b) apakšpunktu, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt viņa vadītāja karti, ar roku veiktos pierakstus un izdruku par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām, kā paredzēts šajā regulā un Regulā Nr.561/2006 un reģistrācijas diagrammas par to pašu laikposmu, kurš minēts iepriekšējā apakšpunkta un kura laika transportlīdzekļa vadītājs vadīja transportlīdzekli, kas aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I pielikumu.

Transportlīdzeklī uzstādītā digitālā reģistrācijas ierīce netika izmantota un netika uzrādīta neviena diagramma, lai varētu pārbaudīt darba un atpūtas laika režīmu, kā arī netika uzrādīta vadītāja karte. Līdz ar to ir pārkāpti reģistrācijas kontrolierīces lietošanas noteikumi.

[11] 2009.gada 20.maijā pieņemts pārsūdzētais Lēmums Nr.99, ar kuru sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412642 atstāts negrozīts, bet pieteicējas sūdzība noraidīta.

Pārsūdzētajā Lēmumā Nr.99 *(lietas 2.sējuma 68.-73.lapa)* atbildētājs atsaucas uz tādiem pašiem argumentiem, kā pārsūdzētajā Lēmumā Nr.97 *(sk. šā sprieduma 10.punktu)*. Papildus norādīts, ka pieteicēja veica iekšzemes kravas komercpārvadājumu, uz kuru Izņēmums nav attiecināms. Pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta prasības, par ko paredzēta administratīvā atbildība. Saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.punktu transporta uzņēmumam ir jāorganizē transportlīdzekļu vadītāju darbs tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulas Nr.3821/85 prasības.

[12] 2009.gada 25.jūnijā pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu *(lietas 1.sējuma 3.-8.lapa)*, lūdzot atcelt pārsūdzēto Lēmumu Nr.97. Pieteikumā ietverti tādi paši argumenti kā apstrīdēšanas iesniegumā *(sk. šā sprieduma 4. un 8.punktu)*. Papildus norādīts, ka, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu, nav ievērots Administratīvā procesa likumā (turpmāk – APL) 10.pantā nostiprinātais tiesiskās paļāvības princips. 2007.gada 1.novembrī veikta pārbaude par laika posmu no 2007.gada 24.janvāra līdz 2007.gada 1.novembrim, sastādīts kontroles akts Nr.92/J, pārkāpumi netika konstatēti. Līdz ar to pieteicējai radusies tiesiskā paļāvība, ka veids, kādā tiek uzskaitīts transportlīdzekļu darba un atpūtas laiks atbilst normatīvo aktu prasībām.

[13] 2009.gada 19.jūnijā pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu *(lietas 2.sējuma 3.-8.lapa)*, lūdzot atcelt pārsūdzēto Lēmumu Nr.99. Pieteikumā ietverti tādi paši apsvērumi kā apstrīdēšanas iesniegumā. Pieteicēja nepiekrīt tam, ka Izņēmums attiecināms vienīgi uz tiem gadījumiem, kad tiek pārvadāta uzņēmumā ražota prece.

[14] 2010.gada 11.maijā tiesā saņemts iestādes rakstveida paskaidrojums *(lietas 1.sējuma 65.-70.lapa)*, kurā norādīts, ka lietas izskatīšana tika noteikta uz 2009.gada 11.martu, bet pieteicējs neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja. Pieteicēja 2009.gada 11.marta rakstveida paskaidrojums iestādē saņemts 2009.gada 13.martā, tādēļ nav pamatots pieteicēja apgalvojums, ka lūgums lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes nosūtīts savlaicīgi. Ņemot vērā paskaidrojumā ietverto lūgumu, lieta tika izskatīta bez pieteicēja klātbūtnes.

[15] Pieteicēju pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē uzturēja pieteikumus, balstoties uz pieteikumos minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka transportlīdzeklis bija bez kravas, bet pārvadājums bez kravas nav uzskatāms par komercpārvadājumu.

[16] Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumus neatzina, atsaucoties uz pārsūdzētajos Lēmumos (Nr.97 un Nr.99) norādīto pamatojumu. Papildus paskaidroja, ka kontroles laikā tika uzrādītas: licences kartīte un licence, kas norāda uz to, ka tiek veikts komercpārvadājums. Netika uzrādīti dokumenti, kas apstiprinātu, ka tiek veikts pašpārvadājums.

Motīvu daļa

[17] Uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus, kā arī izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicēju pieteikumi nav pamatoti un tādēļ tie ir noraidāmi.

[18] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēji ir izdarījuši pārsūdzētajos Lēmumos norādītos administratīvos pārkāpumus.

[19] Pieteicējs un SIA „Stiga RM" saukti pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[38] panta 10.daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Minētā tiesību norma (*redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas brīdī un arī sprieduma sastādīšanas brīdī*) noteic, ka par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu bez transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa kartes vai ar cita transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa karti uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem, bet pārvadātājam — no piecdesmit līdz četrsimt latiem.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.panta pirmā daļa noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Minētā panta otrā daļa cita starp noteic, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem.

Ievērojot citētajās tiesību normās noteikto, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokoli *(lietas 1.sējuma 37.lapa, 2.sējuma 39.lapa),* kravu pārvadājumu kontroles akts Nr.105122 *(lietas 1.sējuma 38.lapa, 2.sējuma 40.lapa),* licences kartīte sērija Nr.KV Nr.388939 *(lietas 1.sējuma 39.lapa, 2.sējuma 45.lapa)*, pieteicēju paskaidrojumi *(lietas 1.sējuma 10., 44.-45., 47.-48.lapa, 2.sējuma 47.-48., 51.-53.lapa)*, pārskats par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendāra nedēļā *(lietas 1.sējuma 40.lapa, 2.sējuma 41.lapa)*, SIA „Stiga RM" 2009.gada 5.janvāra rīkojumi, ar pielikumiem *(lietas 1.sējuma 11.-17.lapa, 2.sējuma 54.-60.lapa),* līgumi par transportlīdzekļu novietošanu, ar

pielikumiem *(lietas 1.sējuma 18.-21.lapa, 2.sējuma 61.-64.lapa)*, kā arī SIA „Stiga RM" apliecinājums Nr.1-7/140 *(lietas 1.sējuma 22.-23.lapa)*.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[20] Tiesa atzīst, ka vispirms ir nepieciešams pārbaudīt, vai SIA „Stiga RM" piederošais transportlīdzeklis bija aprīkojams ar tahogrāfu.

[20.1] Digitālā kontrolierīce (tahogrāfs) ir elektroniska kontroles ierīce, kas ieraksta un saglabā transportlīdzekļa apkalpes locekļa aktivitātes digitālā formātā, kā, piemēram, transportlīdzekļa ātrumu, atrašanās vietu, kustības un stāvēšanas ilgumu (*http://www.sam.gov.lv/satmin/preview/?cat=89&action=print*).

Tahogrāfs ir transportlīdzekļa tehnisko izmaiņu reģistrācijas līdzeklis, kas ir paredzēts nepārtrauktai indikācijai, kustības ātruma, transportlīdzekļa nobraukuma, vadītāja darba un atpūtas laika periodu reģistrācijai automātiskā režīmā (*www.tahograf.lv*).

[20.2] Saskaņā ar Ministru kabineta 2004.gada 29.aprīļa noteikumu Nr.466 „Noteikumi par transportlīdzekļu valsts tehnisko apskati un tehnisko kontroli uz ceļiem" (turpmāk – Noteikumi Nr.466) Pielikuma 106.1. apakšpunktu M_2, M_3, N_2 un N_3 kategorijas transportlīdzekļiem jābūt aprīkotiem ar ekspluatācijai derīgu un sertificētu kontrolierīci (turpmāk – tahogrāfs) atbilstoši normatīvajos aktos par transportlīdzekļa aprīkošanu ar vadītāja darba un atpūtas laika, braukšanas attāluma un ātruma reģistrēšanas kontrolierīci noteiktajām prasībām.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējai piederošais transportlīdzeklis SCANIA R 480, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, atbilst N_3 kategorijai (saskaņā ar Noteikumu Nr.466 Pielikuma „Būtiskās prasības transportlīdzekļu tehniskajam stāvoklim un aprīkojumam un šo prasību novērtēšana" III „Transportlīdzekļu klasifikācija" noteikto).

Secināms, ka saskaņā ar normatīvo aktu prasībām šādas kategorijas transportlīdzeklim, ko izmanto kravu pārvadājumiem, ir jābūt aprīkotam ar tahogrāfu.

[20.3] Minētā prasība izriet arī no Regulas Nr.3821/85 3.panta pirmās daļas (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma konstatēšanas laikā) reģistrācijas kontrolierīces uzstāda un izmanto dalībvalstīs reģistrētajos transportlīdzekļos, ko izmanto pasažieru vai kravu autopārvadājumiem, izņemot transportlīdzekļus, kas minēti Regulas Nr.561/2006 3.pantā.

Regulas Nr.561/2006 3.pantā noteikts, ka šī regula neattiecas uz:

a) transportlīdzekļiem, ko izmanto regulāriem pasažieru pārvadājumiem, ja minētajā pakalpojumā ietvertā maršruta garums nepārsniedz 50 kilometrus;

b) transporta līdzekļiem, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 kilometrus stundā;

c) transportlīdzekļiem, kas pieder vai ko bez transportlīdzekļa vadītāja nomā bruņotie spēki, civilās aizsardzības dienesti, ugunsdzēsības dienesti vai sabiedriskās kārtības uzturēšanas spēki, ja pārvadājuma veikšana izriet no šo dienestu uzdevumiem un ir to kontrolē;

d) transportlīdzekļiem, ko izmanto ārkārtas situācijās un glābšanas operācijās, tostarp transportlīdzekļiem, ko izmanto humānās palīdzības kravu nekomerciāliem pārvadājumiem;

e) specializētiem transportlīdzekļiem, ko izmanto medicīnas vajadzībām;

f) specializētiem avārijas transportlīdzekļiem, kas darbojas 100 km rādiusā ap to bāzes vietu;

g) transportlīdzekļiem, ko testē uz ceļa tehniskās attīstības, remonta vai uzturēšanas nolūkā, kā arī jauniem un pārbūvētiem transportlīdzekļiem, kas vēl nav ekspluatācijā;

h) transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļu kombinācijām ar maksimālo pieļaujamo masu, kas nepārsniedz 7,5 tonnas, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem kravu pārvadājumiem;

i) komerciāliem transportlīdzekļiem, kam ir vēsturisks statuss saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie tiek ekspluatēti, un kas tiek izmantoti nekomerciāliem pasažieru vai kravu pārvadājumiem.

Tiesa konstatē, ka uz izskatāmo gadījumu neattiecas neviens no citētajā tiesību normā noteiktajiem izņēmumiem.

[21] Pieteicēji uzskata, ka izskatāmajā gadījumā bija piemērojams Izņēmums, jo transportlīdzeklis bija bez kravas, tāpēc uzskatāms, ka tika veikts pašpārvadājums.

Minētajam argumentam tiesa nevar piekrist, pamatojoties uz tālāk norādītajiem apsvērumiem.

[21.1] Regulas Nr.3821/85 3.panta 2.punkts paredz, ka dalībvalstis var noteikt, ka šī regula neattiecas uz transportlīdzekļiem, kas minēti Regulas Nr.561/2006 13.panta 1. un 3.punktā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.279 2.punktu, Regulu (EK) Nr.561/2006 nepiemēro un papildus regulas (EK) Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts regulas (EK) Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

Saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktu, nodrošinot, ka netiek apdraudēti 1.pantā izklāstītie mērķi, katra dalībvalsts var savā teritorijā vai, ar attiecīgās valsts piekrišanu, citas dalībvalsts teritorijā pieļaut izņēmumus attiecībā uz 5. līdz 9.pantu un piemērot šādus izņēmumus saskaņā ar individuāliem nosacījumiem, izņēmumus attiecinot uz pārvadājumiem ar transportlīdzekļiem, kurus izmanto vai bez transportlīdzekļa vadītāja nomā lauksaimniecības, dārzniecības, mežsaimniecības, zemkopības un zivsaimniecības uzņēmumi, lai preces, kas saistītas ar to komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no to komercdarbības.

[21.2] Lietā ir Eiropas Komisijas Enerģētikas un transporta ģenerāldirektorāta sniegtie skaidrojumi attiecībā par iepriekš citētajā starptautiskajā tiesību normā noteiktā Izņēmuma piemērošanu *(lietas 1.sējuma 50.-51., 52.-54., 55. un 56.lapa).* Minētajos skaidrojumos cita starp ir norādīts, ka dalībvalstis Regulā paredzētajās robežās ir tiesīgas noteikt, kādos apstākļos tiek atļauta prasību mīkstināšana. Dalībvalstu pienākums ir noteikt, kādas uzņēmējsabiedrības var kvalificēt kā uzņēmējsabiedrības mežsaimniecības jomā. Likumdevējs izvēlējies šādu Regulas Nr. 561/2006 13.panta 1.punkta b) un c) apakšpunkta tekstu, lai pieļautu pietiekamās brīvības robežas, atbrīvotu no noteikumu pildīšanas tos, kuri strādā attiecīgajā jomā, un kuriem parasti ir nepieciešami specializēti transportlīdzekļi darba izpildei laukos, mežā vai dārzā. Likumdevējs nodrošina elastīgumu attiecībā uz šādu uzņēmējsabiedrību definīciju, piemēram, nav noteikts, ka uzņēmējsabiedrībai obligāti jābūt zemes īpašniecei. Tomēr atbrīvojuma nepareiza pielietošana, piemēram, tādos gadījumos, kad šādus izņēmuma transportlīdzekļus izmantoja parastām komerciālā transporta operācijām, ir viennozīmīgi aizliegta. Līdz ar to atbrīvojums tiek piešķirts tikai paša mežsaimniecības uzņēmējdarbībai neatkarīgi no tā, vai tai pieder zeme ar mežu, ar nosacījumu, ka jebkura cita parasta komerciālā transporta darbība ar precēm, kas nav cieši saistīta ar mežsaimniecību, piemēram, produktu izplatīšana vairumtirgotājiem, nedod tiesības izmantot izņēmumu. Koksnes pārvadāšanai no meža izciršanas vietas uz kokzāģētavu, baļķu vai stādu transportēšanai var piemērot noteikumu mīkstināšanu, bet kokzāģētavas produktu pārvadājumi klientiem izprotami kā parasta autotransporta darbība un netiek uzskatīta par izņēmumu. Komisijas dienesti

uzskata, ka katrs transportlīdzeklis ir jāpiesaista pie vienas bāzes, no kuras tas var darboties ierobežotajā rādiusā 100 km. Izņēmums tiek piešķirts tikai attiecībā uz paša mežrūpniecības uzņēmuma uzņēmējdarbību. Līdz ar to jebkuri citi parasti komerciālie koka izstrādājumu pārvadājumi, kas nav cieši saistīti ar paša darbību mežrūpniecībā, šo izņēmumu nevar izmantot. Baļķu pārvadājumi no koka ciršanas vietas uz kokzāģētavu ir komerciālais pārvadājuma pakalpojums, ko sniedz pārvadātājs, kurš pārvadā šādus koka izstrādājumus no viena klienta citam klientam par atlīdzību. Šādu komercpārvadājuma veidu nevar uzskatīt par daļu no paša darbības mežrūpniecībā, un līdz ar to Izņēmums uz to neattiecas.

Lietā ir arī Satiksmes ministrijas 2010.gada 14.jūlija skaidrojums *(lietas 1.sējuma 84.lapa)*, ka Izņēmums un Noteikumu Nr.279 2.[1] punkts neattiecas uz tiem komersantiem, kuri neveic apaļkoku pārvadājumus mežsaimniecības darbības ietvaros, bet nodarbojas tikai ar kravas pārvadājumiem.

Tiesa uzskata, ka lai piemērotu Izņēmumu, ir jākonstatē visi Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā norādītie priekšnosacījumi, proti, ka transportlīdzekli izmanto mežsaimniecības uzņēmums, lai preces (kokmateriālus), kas saistītas ar tā komercdarbību, pārvadātu 100 kilometru rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas, kas ir kā daļa no tā komercdarbības. Ja netiek konstatēts vismaz viens no uzskaitītajiem priekšnosacījumiem, Izņēmuma piemērošanai nav tiesiska pamata.

[21.3] Lietā ir Zemkopības ministrijas sniegtais skaidrojums attiecībā par to, kādu uzņēmumu var uzskatīt par mežsaimniecības uzņēmumu *(lietas 1.sējuma 25.-26.lapa un 2.sējuma 25.-26.lapa).* Minētajā skaidrojumā cita starp ir norādīts, ka Meža nozares normatīvie akti tiešā veidā neregulē uzņēmējdarbības veikšanu. Uzņēmējdarbību regulē Komerclikums, Civillikums un citi likumi, kā arī Latvijas Republikai saistošās starptautisko tiesību normas. Termina „mežsaimniecības uzņēmums" skaidrojums normatīvajos aktos nav atrunāts, kā arī nav noteiktas prasības uzņēmuma atzīšanai par mežsaimniecības uzņēmumu. Mežsaimniecības apraksts iekļauts Zemkopības ministrijas izstrādātajās „Meža un saistīto nozaru attīstības pamatnostādnēs" (apstiprinātas ar Ministru kabineta 2006.gada 18.aprīļa Rīkojumu Nr.273): „Mežsaimniecība ietver meža zemes apsaimniekošanu pilnā meža audzēšanas ciklā, meža produkcijas sagatavošanu un tirdzniecību. Meža produkcija ir materiāla (kokmateriāli (koksne kā izejviela), sēnes, ogas u.c.) un nemateriāla (meža bioloģiskā daudzveidība, rekreācijas iespējas un pakalpojumi, galvenokārt meža aizsargājošās funkcijas u.c.). No ekonomiskā viedokļa meža galvenā produkcija ir kokmateriāli. Apaļie kokmateriāli ir mežsaimnieciskās ražošanas produkts un pamats mežrūpniecībai, tāpēc mežsaimniecību bieži definē šaurākā nozīmē - mežsaimniecība ietver mežkopību (meža atjaunošana un apsaimniekošana), mežizstrādi (koksnes sagatavošana un pievešana) un apaļo kokmateriālu tirdzniecību". Tādējādi par mežsaimniecības uzņēmumu būtu uzskatāms uzņēmums, kurš veic jebkuru sistemātisku, patstāvīgu mežsaimniecības darbību par atlīdzību. Uzņēmuma saimnieciskās darbības veidu nosaka uzņēmējdarbības veicējs. Uzņēmuma saimnieciskās darbības veidu klasificē atbilstoši Saimniecisko darbību statistiskai klasifikācijai NACE 2.red. (*www.csb.gov.lv.*), kas ir izstrādāta un apstiprināta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 20.decembra Regulu (EK) Nr.1893/2006.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka mežsaimniecība aptver vairākas nozares un viena no tām ir mežizstrāde (koksnes sagatavošana un pievešana). Līdz ar to tie uzņēmumi, kas nodarbojas ar mežizstrādi, ir uzskatāmi par mežsaimniecības uzņēmumiem.

[21.4] Saskaņā ar Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra datu bāzē (Komercreģistrā) ietvertajām ziņām SIA „Stiga RM" darbības veidi ir : mežkopība un citas mežsaimniecības darbības, mežizstrāde, meža produktu vākšana, mežsaimniecības palīgdarbības [..].

Pieteicēji administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā ir snieguši paskaidrojumus *(lietas 1.sējuma 44.-45., 47.-48.lapa, 2.sējuma 47.-48., 51.-53.lapa),* cita

starp norādot, ka SIA „Stiga RM" ir mežsaimniecības uzņēmums, kas nodarbojas ar mežizstrādi un kokmateriālu pārvadājumiem; uzņēmums Latvijas Republikas teritorijā pārvadā kokmateriālus 100 km rādiusā no transportlīdzekļa bāzes vietas.

Paskaidrojumā norādīto argumentu, ka SIA „Stiga RM" ir mežsaimniecības uzņēmums, apstiprina šādi lietā esoši pierādījumi: SIA „Stiga RM" 2009.gada 5.janvāra rīkojumi, ar pielikumiem *(lietas 1.sējuma 11.-17.lapa, 2.sējuma 54.-60.lapa)*, līgumi par transportlīdzekļu novietošanu, ar pielikumiem *(lietas 1.sējuma 18.-21.lapa, 2.sējuma 61.-64.lapa)*. No minētajiem lietas materiāliem izriet, ka SIA „Stiga RM" nodarbojas ar kokmateriālu pārvadājumiem (apaļkoku pievešana, pašpārvadājumi un komerciālie pārvadājumi). Secināms, ka, atbilstoši Zemkopības ministrijas sniegtajam skaidrojumam, SIA „Stiga RM" ir uzskatāma par mežsaimniecības uzņēmumu, jo mežizstrāde (koksnes sagatavošana un pievešana) ietilpst mežsaimniecības procesā.

Līdz ar to nav pamatots pārsūdzētajos Lēmumos ietvertais arguments, ka par mežsaimniecības uzņēmumu (meža apsaimniekotāju) Regulas Nr.561/2006 izpratnē atzīstams tas meža īpašnieks, kas veic meža apsaimniekošanas ciklu personīgi.

[21.5] Atbilstoši Noteikumu Nr.279 1.punktam, noteikumi nosaka to pārvadājumu veidus, kurus veicot nepiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regulu 561/2006.

Saskaņā ar minēto noteikumu 2.punktu Regulu Nr.561/2006 nepiemēro un papildus Regulas Nr.561/2006 3.pantā minētajiem izņēmumiem ar transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaites reģistrācijas kontrolierīci var neaprīkot transportlīdzekļus, ja tiek veikts iekšzemes pārvadājums ar transportlīdzekli, kas minēts Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "a", "b", "c", "d", "g", "h", "i", "j", "k", "l", "m", "n", "o" un "p" apakšpunktā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.279 2.[1] punktu, veicot apaļkoku pārvadājumus, regulas (EK) Nr. 561/2006 13.panta 1.punkta "b" apakšpunkta izņēmums attiecināms tikai uz apaļkoku pārvadājumiem no to augšanas vietas ar normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā reģistrētiem specializētiem transportlīdzekļiem.

Noteikumu Nr.279 4.punkts paredz, ka par Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta "b", "c" un "d" apakšpunktā minēto transportlīdzekļa bāzes vietu uzskata transportlīdzekļa stāvvietu, kas piemērota transportlīdzekļa ilglaicīgai novietošanai un atrodas tās fiziskās vai juridiskās personas valdījumā, kas veic pārvadājumu, vai attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir noslēgts līgums par attiecīgā transportlīdzekļa novietošanu.

Savukārt noteikumu 6. un 7.punkts nosaka, ka, veicot pārvadājumu, kas atbilst šo noteikumu 2.punktā minētajiem izņēmumiem, ievēro šādus nosacījumus: transportlīdzekļa vadīšanas ilgums 24 stundu periodā nedrīkst pārsniegt 10 stundas, ievērojot normatīvajos aktos noteiktās vispārējās darba laika organizēšanas prasības; ja transportlīdzekļa vadītājs, veicot šo noteikumu 2.punktā minētos pārvadājumus, darba un atpūtas laika uzskaitei neizmanto reģistrācijas kontrolierīci atbilstoši Padomes 1985.gada 20.decembra Regulai (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, tad savu darba laiku kalendāra nedēļā un informāciju par pārvadājumu transportlīdzekļa vadītājs reģistrē saskaņā ar šo noteikumu pielikumu. Pārskats par kārtējo nedēļu un pārskati par iepriekšējām 28 (divdesmit astoņām) dienām atrodas transportlīdzeklī, un transportlīdzekļa vadītājs tos uzrāda pēc kontroles institūciju amatpersonu pieprasījuma. Pēc 29 (divdesmit deviņu) dienu perioda beigām šo pārskatu darba devējs glabā divus gadus. Dokumenti (transportlīdzekļa reģistrācijas apliecība, pašpārvadājuma sertifikāts, kravas pavaddokumenti vai citi dokumenti), kas apliecina pārvadājuma atbilstību šajos noteikumos minētajiem attiecīgajiem izņēmumiem, atrodas transportlīdzeklī.

[21.6] Pārbaudes veicējiem pieteicējs uzrādījis licences kartīti kravu komercpārvadājumiem ar kravas automobiļiem Latvijas teritorijā, sērija KV Nr.388939

(lietas 1.sējuma 39.lapa, 2.sējuma 45.lapa), bet nav uzrādījis nevienu dokumentu, kas apstiprinātu pieteicēju izvirzīto argumentu, ka izskatāmajā gadījumā veikts pašpārvadājums. Tādējādi lietā nav konstatējams, ka SIA „Stiga RM" (SIA „Stiga RM" piederošo transportlīdzekli SCANIA R480, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi v/n */reģistrācijas numurs/* 2009.gada 26.februārī ap plkst.11:15 vadīja pieteicējs) nodrošinājusi sev piederošu apaļkoku nogādāšanu no to augšanas vietas uz kokzāģētavu vai citu pārstādes vietu. Līdz ar to nav pamata secināt, ka izskatāmajā gadījumā būtu veikts pašpārvadājums, un tādēļ nav konstatējama SIA „Stiga RM" piederošā transportlīdzekļa izmantošana Regulas Nr.561/2006 13.panta 1.punkta b) apakšpunktā noteiktajā veidā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka pieteicējam bija pienākums lietot tahogrāfu un pieteicēja darbībās ir konstatējams Regulas Nr.3821/85 3.panta 1.punkta un 15.panta 7.punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Nav strīda par to, ka pieteicējai piederošais transportlīdzeklis tika vadīts, neizmantojot tahogrāfu, un pieteicējs nevarēja uzrādīt izdrukātos datus par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām, kā arī pieteicējs nevarēja uzrādīt vadītāja digitālo tahogrāfa karti.

Saskaņā ar Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.punktu, transporta uzņēmumam ir jāorganizē transportlīdzekļu vadītāju darbs tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļu. Transporta uzņēmumam ir jādod atbilstīgi norādījumi un jāveic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas Regulas Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļa.

Atbilstoši Noteikumu Nr.474 15.punktam, par transportlīdzekļa apkalpes locekļa darba laika organizēšanu un uzskaiti atbild darba devējs.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā SIA „Stiga RM" nav organizējusi transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji ievērotu Regulā Nr.3821/85 un šīs Regulas II nodaļā ietvertās prasības. Minēto apliecina SIA „Stiga RM" 2009.gada 5.janvāra rīkojumi, kā arī rīkojums kravas kokvedēju vadītājiem - darba un atpūtas laiku un informāciju par pārvadājumiem reģistrēt pārskatā par transportlīdzekļa vadītāja darba laiku kalendārā nedēļā. Tādējādi pieteicēja pārkāpusi Regulas Nr.561/2006 10.panta 2.punktu un izdarījusi LAPK 149.^{38} panta 10.daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Tiesa secina, ka pieteicēju darbībās ir saskatāms LAPK 149.^{38}panta 10.daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[22] Attiecībā uz pieteicēju norādīto procesuālo pārkāpumu, ka iestāde nav paziņojusi par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas datumu, tiesa atzīst, ka pieteicēju iebildumi ir pamatoti.

Saskaņā ar LAPK 268.^{1}panta pirmo daļu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, rakstveidā paziņo par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Atbilstoši LAPK 260.panta trešajai daļai lietu bez personas klātbūtnes var izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka tai savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku, un ja no tās nav saņemts lūgums atlikt lietas izskatīšanu.

Administratīvā procesa dalībnieki tiesas sēdes laikā apstiprināja, ka, pārceļot administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu uz citu datumu, iestāde par to nepaziņoja pieteicējiem. Tiesa konstatē, ka pieteicējam bija paziņots par administratīvā pārkāpuma lietas izskaitīšanu 2009.gada 11.martā, bet pieteicējai bija paziņots par lietas izskatīšanu 2009.gada 18.martā. Pieteicējs un pieteicējas pārstāve uz lietas izskatīšanu neieradās, bet nosūtīja iestādei rakstveida paskaidrojumus, lūdzot administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt viņu prombūtnē. 2009.gada 20.martā izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412641 par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības *(lietas 1.sējuma 27.-28.lapa)*, bet 2009.gada 25.martā pieņemts

sākotnējais lēmums Nr.11J/BA412642 par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības *(lietas 2.sējuma 49.lapa)*.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka iestāde ir pieļāvusi procesuālu pārkāpumu, nepaziņojot pieteicējiem par citu lietas izskatīšanas datumu.

Tiesas ieskatā minētais procesuālais pārkāpums izvērtējams, pārbaudot, vai iestāde ir pienācīgi izpildījusi uzklausīšanas pienākumu. Tiesa konstatē, ka pieteicēji ir bijuši informēti par to, ka ir ierosinātas administratīvā pārkāpuma lietas; pieteicēju rīcībā bija administratīvā pārkāpuma protokoli; pieteicējiem netika liegtas tiesības iesniegt savus paskaidrojumus un pieteicēji šīs tiesības ir izmantojuši; iesniedzot apstrīdēšanas iesniegumus par sākotnēji pieņemtiem lēmumiem pieteicēji ir pauduši savus apsvērumus un iebildumus pret pieņemtajiem lēmumiem.

Izvērtējot minēto, tiesa nonāca pie secinājuma, ka iestādes pieļauto procesuālo pārkāpumu izskatāmajā gadījumā nav pamata atzīt par būtisku, jo tas nav radījis pieteicēju procesuālo tiesību būtisku aizskārumu; kā arī, tas nekādā veidā nevarēja ietekmēt administratīvā pārkāpuma lietās pieņemto lēmumu saturu.

[23] Pieteicēji uzskata *(lietas 1.sējuma 3.-8.lapa, 2.sējuma 3.-8.lapa)*, ka, pieņemot pārsūdzētos Lēmumus, iestāde pārkāpusi APL 10.pantā nostiprināto tiesiskās paļāvības principu.

Atbilstoši tiesiskās paļāvības principam valsts pārvaldei jārīkojas paredzami un noteikti. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka personas paļāvība uz iestādes izteikumu, rīcību vai apsolījumu ir šīs personas subjektīvā attieksme, kuru veido pamatota cerība vai pārliecība par konkrētās darbības izpildi vai notikuma iestāšanos nākotnē. Tādēļ katrā atsevišķā gadījumā jāpārbauda šīs subjektīvās attieksmes esamība vai neesamība konkrēto lietas apstākļu ietvaros. Lai noskaidrotu, vai tiesiskā paļāvība ir vai nav jāņem vērā, jāatbild uz trīs jautājumiem: 1) vai bija kaut kas, uz ko varēja paļauties (skaidrs iestādes izteikums); 2) vai attiecīgā persona tiešām uz to paļāvās; 3) vai attiecīgā personas paļāvība ir aizsardzības vērta (*sk. 2005.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-93/2005 13.punktu, 2007.gada 7.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-238/2007 13.1.punktu, 2008.gada 14.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-34/2008 13.punktu*).

Tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējams iestādes skaidrs izteikums, uz kuru pieteicējiem būtu bijis pamats paļauties pārkāpuma izdarīšanas laikā. Dokuments, uz kuru atsaucas pieteicēji, ir sastādīts 2007.gada 1.novembrī, taču pēc tam iestāde vairākkārt pieteicējai konstatējusi pārkāpumus un iestādes lēmumi ir pārsūdzēti tiesā (saskaņā ar Tiesu informācijas sistēmas datiem, tiesā ierosinātas 22 lietas, pamatojoties uz SIA „Stiga RM" iesniegtajiem pieteikumiem par iestādes lēmumiem). Līdz ar to 2007.gada 1.novembrī sastādītais komersanta pārbaudes akts izskatāmajā gadījumā nevar tikt atzīts par tādu iestādes skaidru izteikumu, uz kuru pieteicējiem būtu bijis pamats paļauties pārkāpuma izdarīšanas laikā. Tādējādi tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nav saskatāms tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.

[24] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK $149.^{38}$ panta 10.daļa noteic, ka par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, vadīšanu bez transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa kartes vai ar cita transportlīdzekļa vadītāja digitālā tahogrāfa karti uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem, bet pārvadātājam — no piecdesmit līdz četrsimt latiem.

Tiesa konstatē, ka pieteicējiem ir piemērots minimālais iespējamais sods, tādēļ iestādei nebija pienākuma norādīt lietderības apsvērumus. Nosakot minimālo iespējamo soda apmēru par šāda veida pārkāpumiem, lietderības apsvērumus jau ir izdarījis likumdevējs.

Balstoties uz procesuālās ekonomijas principu, tiesa nevērtēs pārējos pieteikumā norādītos iebildumus, jo tie nevar izmainīt tiesas secinājumus par pārsūdzēto Lēmumu tiesiskumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

1. Noraidīt *O.E.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 14.maija lēmuma Nr.97 atcelšanu.

2. Noraidīt SIA „Stiga RM", reģistrācijas Nr.40003194846, pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2009.gada 20.maija lēmuma Nr.99 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Spriedums sastādīts 2010.gada 9.septembrī.

Tiesnese R.Paegle